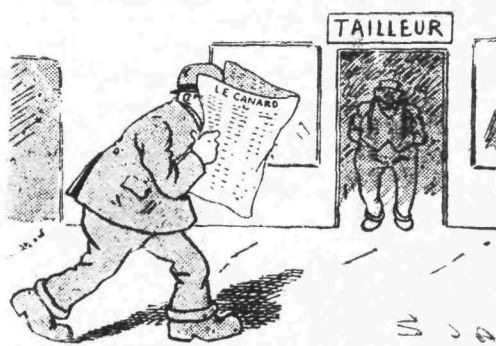

ΤΑ ΔΙΣΕΛΙΔΑ ΦΥΛΛΑ

‘Ο Μποέμ.— Για να πάω σπίτι μου τώρα που έχουν δύο σελίδες αι έφημερίδες πάνω το γύρο του κόσμου...

... ενώ προτίτερα περνούσα εμπρός από τον οράτην μου και τον μπακάλην μου χωρίς να με διακρίνουν.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Θέατρον Κυβέλης

‘Ο κ. Ι. Παξινός εις τὰ δύο νέα έργα του, την δίπρακτον κομηντι «Τσέ-Τσέ» και την μονόπρακτον κομηντιαν «‘Ο έρωσ εινε τυφλός», παρουσιάζει τὸ τάλαντον του εξελισσόμενον ἐπὶ τὰ βελτίω και ἐπὶ τὸ φυσικώτερον. Εἰς τὸ πρῶτον έργον—ὁ τίτλος εἶνε τὸ ὄνομα μιᾶς μιγῆς τῆς Ἀφρικῆς ἡ ὁποία ὄταν ταιμαῖ μεταδίδει τὸν ἦτρον, ὅπως και ἡ γυναῖκα ἡ ὁποία ταιμαῖ τὸν ἄνδρα και τὸν βασανίζει—ὁ συγγραφεὺς εἶνε ἀντιφεμινιστής, ἀλλὰ μὲ πολλήν λεπτότητα. Ὑποστηρίζει ὅτι ἡ γυναῖκα, ἡ ἀνεπτυγμένη και ἡ ἀμόρφωτος, καλλιεργεῖ τὸ μικρόβιον τῆς ἀπιστίας και ἰποκρισίας, παρουσιάζει εἰς ἐκτέραν τὸν πράξων και ἀπὸ ἓνα τοιοῦτον γυναικειον τύπον ἀπίστου και ἐγὸς εὐκόλως ἀπατομένου ἄνδρός. Ἔχει δὲ ἡ κομηντιαν ἓνα τύπον καλά χαρακτηρισμένον ἄνδρός, ἀτυχοῦς εἰς τὰς ἐρωτικὰς του ἐπιχειρήσεις. ‘Ο διάλογος και τῶν δύο έργων εἶνε πολὺ καλός, κομψός και λεπτός, ἡ πλοκή ἀπλή ἀλλ’ ἐνδιαφέρουσα, ἐὰν δὲ προσθήσῃ τις και τὴν καλήν ἐκτέλεσιν εὐρίσκει ἐπιτυχίαν ἐν τῷ συνόλῳ ἱκανοποιητικὴν.

Ἡ ὄραία φοιτητικὴ ζωὴ μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ ἐπεισόδια τῆς, τὴν θελκτικὴν ἀφέλειαν και τὰς αἰσθηματικὰς συγκινήσεις τῆς ἐνέπνευσεν εἰς δύο ἀγνώστους νεαροὺς Ἴταλοὺς έργον— ἐν εἶδος «Μποέμ»— «Ἀγτίο Τζοβινέτσα». Τὸ έργον προ τινων ἐτῶν, ὁ Καμάζιο και ὁ Ὁξόλια, και τὸ έστειλαν ἀπὸ τὴν ἐπαρχιακὴν πόλιν των εἰς τὴν Μπορέλλι, εἰς τὴν ὁποίαν ἤρθεσε. Καὶ τὸ παρέστησε. Ἡ ἐπιτυχία ἦτο θριαμβευτικὴ. Καὶ ὁ μὲν Ὁξόλια εἶνε σήμερον ὁ διευθυντῆς τῆς μεγάλης Ἑταιρείας «Cines films» ὁ δὲ Καμάζιο ἀπέθανε τὴν ἡμέραν τῆς τρίτης παραστάσεως.

Τὸ «Ἀγτίο νεότης» δὲν ὕστερήσῃ εἰς ἐπιτυχίαν και κατὰ τὴν ἐμφάνισιν του εἰς τὸ Κυβέλειον. Ἀνεπαρεστάθησαν μὲ ζωηρότητα αἱ ὄραται σκηναὶ τῆς φοιτητικῆς ζωῆς, ἥτις πλέκεται περὶ τὸ ἀγνὸν αἰσθημα τῆς κόρης τῆς σπιτονοικοκυρᾶς, ἣν ἐνεσάρκωσε μὲ

μεγάλην φυσικότητα ἡ κ. Κυβέλη, ἰδίως εἰς τὰς σκηνὰς τῆς ζηλοτυπίας. Καὶ οἱ ἄλλοι ἠθοποιοί, οἱ κ. κ. Παπαγεωργίου, Βεάκης και Λεπενιώτης ἀπέτελεσαν ἄρμονικὸν πλαίσιον τῆς πρωταγωνιστρίας.

Θὰ εἶχε παρατηρήσῃ τις μόνον ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τῶν ὀνομάτων και τῶν τοποθεσιῶν—ἥτις παρὰ τινων ἐνομίσθη ὡς διασκευὴ—ἐπερίττει, ἀφοῦ ἡ φοιτητικὴ ζωὴ σχεδὸν εἶνε παντοῦ ἡ ἰδία. Τοῦ «Ἀγτίο νεότης» προηγήθη μία κομηντιαν μνημόπρακτος τῶν κ. κ. Λάσκαρη και Κολοκοτρώνη πρὸ ἐτῶν γραμμεῖσα, ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἤδη παριστανομένη «Δίδονται μαθήματα Ταγκό». Μία κυρία κατὰ λάθος εἰσέρχεται ἐνεκα τῆς ἐπιγραφῆς, εἰς μίαν γκαρσονιέραν τῆς ὁποίας οἱ ἐνοικοὶ ὑποδέχονται αὐτὴν φιλοφρονέστατα, ἀποκρινόμενοι τὸν διδάσκαλον τοῦ Ταγκό, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὸν χορὸν αὐτόν. Πρὸς τὸν αὐτόν σκοπὸν εἰσέρχεται και εἷς παπᾶς χωρὶς ὄρασα, ἀλλὰ μὲ κοσιδα, και τὰ κομικὰ ἐπεισόδια διαδέχονται ἄλληλα καταλήγοντα εἰς ἀποκλιύσεις.

Ἐπὶ τῆς γνωστῆς συνηθείας τῶν βαπτιστικῶν τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ἐν Γαλλίᾳ ὁ πόλεμος, καθ’ ἣν κυραὶ τῆς καλῆς τάξεως ἀλληλογραφοῦν μὲ τοὺς πουαλύ, τῶν ὁποίων ἀγαλαμβάνουν τὴν προστασίαν, οἱ γνωστοὶ κομηντιολογῶντες Ἐνεκέν, Βέμπερ και γτὲ Γκόρς έγραψαν ἔξυπνην φάρσαν, τὸν «Βαπτιστικὸν τῆς κυρίας» ἡ ὁποία παίζεται ἀπὸ ἐνὸς ἔτους σχεδὸν συνεχῶς στὸ Παρίσι και τῆς ὁποίας ὁ ὁ ἀπώτερος σκοπὸς εἶνε ἡ κομικοποίησις τῶν κουραμπιέδων. Ἐνας ἔφεδρος λαμβάνει τὸ ὄνομα ἐνὸς φίλου του μαχομένου εἰς τὸ μέτωπον και ἔρχεται νὰ καταλύσῃ εἰς τὸ σπίτι μιᾶς ἀριστοκρατίδος, ἥτις ἔχει τὸν φίλον του βαπτιστικόν. Ἡ κυρία θέλει νὰ ἐκδικηθῇ τὸν ἄνδρα τῆς, ἔφεδρον και αὐτόν ἀλλ’ ἀπόλεμον, ὁ θεὸς τῆς κυρίας συνταγματάρχης ἐκλαμβάνει ὡς σύζυγον τὸν βαπτιστικόν, ὅστις εὐχαρίστος ἐπωφελεῖται τῆς παρεξηγήσεως αὐτῆς, ὁ σύζυγος παίζει τὸν ῥόλον τοῦ βαπτιστικοῦ, ὁ συνταγμα-